

splněny, tedy zmocnění toho použití může, ale nemusí. Není tedy v odst. (6) § 8 stanov pensijního fondu čsl. státních drah uložen žalovanému státu žádný závazek k plnění a volná úvaha ministerstva železnic nemůže být nahrazena nebo změněna rozhodnutím soudu, takže uvedené ustanovení stanov nezakládá pro žalobce právní nárok na výhodu, které se v tomto sporu domáhá. Správnosti tohoto výkladu nasvědčuje i srovnání s odst. (5) a (7) § 8 těchto stanov, kde se užívá výrazu »připočte se«, opodstatňujícího právní nárok na připočtení, jsou-li splněny předepsané podmínky. Dovolatel ostatně sám připouští, že ustanovení § 8 odst. (6) stanov pensijního fondu nestanovilo bezpodmínečnou povinnost železničních orgánů, poskytnouti uvedenou tam výhodu, ale snaží se dovodit, že tuto výhodu jest poskytnouti všem zaměstnancům vyhovujícím stanoveným podmínkám, jakmile žalovaný stát ji třeba v jediném případě poskytl. Tento dovolatelův názor však neobstojí, neboť pouhým skutečným povolením výhody v některém jiném případě by se nic nezměnilo na právním významu ustanovení § 8 odst. (6) stanov pensijního fondu, jak byl shora vyložen. O tom, co jest účelem řečeného ustanovení a zda tento účel se na žalobce hodí čili nic, nebylo ani třeba uvažovati, když i odvolací soud dospěl k správnému právnímu závěru, že z něho pro žalobce nevyplyvá žalovatelný nárok. Dovolatelův poukaz na obdobu ustanovení o nemocenských pojišťovnách nemá významu, ježto tu nejde o dávky ze sociálního pojištění, nýbrž o zvláštní nárok vyvozovaný jen ze stanov pensijního fondu čsl. státních drah.

Čís. 13672.

**Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).
Označení obuvnického podniku slovem »Batavia« přiči se dobrým mravům soutěže.**

(Rozh. ze dne 22. června 1934, Rv I 954/34.)

Žalující firma Baťa a spol. domáhala se na žalovaném Gustavu S-ovi, obuvníku a majiteli rychlosprávkárny v N., by žalovaný byl uznán povinným zdržeti se dalšího rozšiřování letáků, na nichž k označení podniku žalovaného jest použito slova Batavia, a vzítí z oběhu a zničení všechny podobné letáky, jež žalovaný dosud ve svém držení má, nebo s nimi může nakládati, a zdržeti se dalšího užívání nápisu Batavia umístěného ve výkladní skříni a na vstupních dveřích do svého krámu v N. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby. Důvody: Jest zjištěno, že do závodu žalující firmy v N. přicházeli zákazníci a požadovali vydání správk, majíce opravenku firmy Batavia. Žalobní žádosti bylo vyhověti, ježto nápisy žalovaného ve výkladní skříni a jmenovitě na dveřích do krámu jsou objektivně způsobilé přivoditi ve styku zákaznickém takovou záměnu s firmou podniku strany žalující, neboť bylo zjištěno, že se zákazníci mátlí, zaměňujíce firmu Batavia za firmu Baťa a soud ostatně z obou názvů má za to, že každý průměrný čtenář může si obě firmy zaměňovati. Záměna firmy Batavia a Baťa vyplývá také z letáků. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. Důvody: Odvolací soud souhlasí s názorem soudu první stolice, že zaměnitelnost

ve smyslu § 11/1 z. o. n. s. tu jest a že žalovaný, používaje slova »Batavia« k označení svého závodu, jednal v rozporu s dobrými mravy soutěže, jak to má § 1 cit. zák. na mysli. Jest uvážiti, že žalovaný, nemaje ani zákonného předpokladu k používání nějaké firmy vůbec, zvolil si k označení svého závodu slovo, které není v nijakém srozumitelném vztahu k jeho závodu neb k jeho činnosti a zřejmě sledovalo jen ten účel, aby svou, byť vzdálenou podobností s firmou žalující strany, využilo její popularity k vlastnímu užitku jak to viděl u svého dřívějšího zaměstnavatele N-a v L., kterážto skutečnost ovšem k jeho vyvinění v tomto sporu naprosto nestačí, ježto u zákona proti nekalé soutěži úmysl nebo bezelstnost nepadá nijak na váhu a k odsouzení vyžaduje se jen objektivnost nekalé soutěže. Otázka zaměnitelnosti je otázkou právní a i odvolací soud má za to, že označení »Batavia« mohlo vésti k poškozující záměně s firmou žalující strany, obzvláště vzhledem na stejnost předmětu výroby (závodní činnosti) — (jde na obou stranách o obuv) — to tím spíše, když podle zjištění prvního soudu v několika případech k takové záměně fakticky též už došlo, aniž tomu vadily udánlivě disjunktivní znaky, odvoláním zdůrazňované, jako připojení jména Š., bližší označení »rychlosprávkárna obuvi« a jinaký tvar písma.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Odvolací soud posoudil správně skutkový děj, jak byl zjištěn procesním soudem, i v otázce zaměnitelnosti, i v tom, že uznal jednání žalovaného za příčící se dobrým mravům soutěže. Pokud jde o zaměnitelnost, nebyl jeho právní úsudek bez skutkového podkladu, ano bylo zjištěno, že k záměně skutečně v několika případech došlo. Dovolatel uvádí, že prý lidé nevěnují dosti pozornosti věcem, které obstarávají, a že jmenovitě u peněžních ústavů dochází k záměnám. Z toho však nemůže dovoditi nic ve svůj prospěch, protože poznatek ten spíše mluví proti němu. Může-li u průměrných zákazníků dojíti k záměně i tam, kde pro to není ani podkladu, tím spíše se tak může státi, jde-li o poznačení, které je podobné a které již proto tím spíše může dáti popud k záměně. Nelze srovnati s dobrými mravy soutěže, zvolí-li si žalovaný k označení svého podniku slovo, které upomíná podobou na firmu žalobkyně, když to nemá jiného účelu a podkladu, než aby právě bylo využito této podobnosti k účelům reklamním ve prospěch žalovaného a na úkor žalobkyně; že šlo o možnost také majetkové újmy, plyne již z několika oněch případů, kde k záměně opravdu došlo.

Čís. 13673.

Uznal-li pensijní ústav, aniž jeho výměry byly napadeny opravným prostředkem, zaměstnance za zaměstnance povinnému pojištění podléhajícího a přiznal-li mu důsledkem toho zaopatřovací důchod podle příslušných zákonů, váže toto rozhodnutí i soudy při řešení otázky, zda na důchod zaměstnance platí ustanovení § 118 odst. (2) zákona čis. 26/1929 sb. z. a n. a zda zaměstnavatel není oprávněn si započísti na své smluvní